

странѣ и да пригледамы самы женѣтъ изъ по-общото ѣ разгледваніе.

Земѣте единъ шипѣкъ (гюль, триндафяль) и взрѣте ся внимателно въ единъ кой да е отъ хубавыѣ листове на цвѣтътъ му, червенъ е шарѣтъ който покрыва еднѣтъ часть на този листъ и пакъ червеникавъ е шарѣтъ който покрыва другѣтъ часть на истыйтъ листъ. Едната часть е съвършенна въ силѣтъ, а другата въ нѣжността на шарѣтъ си; а съчетаніето, или, тѣй да кажемъ, слѣяніето на тѣзи два мало разликующы шарове въ единъ и този листъ съставя прѣкрасното що има въ славимыйтъ този цвѣтъ.

Человѣкъ е листѣтъ отъ шипокѣтъ, на който едната шаровность прѣдставя мѣжа, а другата женѣтъ, а цвѣтъ шипокѣтъ прѣдставя всичкото человѣчество. Ще каже прочее че жената, тойзи истыйтъ человѣкъ подъ друго разгледваніе, тя е цѣлокупността на най-нѣжныѣ и тънкости на человѣка, както мѣжѣтъ е всичкото на по-ѣкыѣ и по-силныѣ: събраніето на еднѣтъ и другѣтъ отъ тѣзи силы съставя въ двоицѣ познаваемото съвършенно Божіе създание — человѣка.

Като придирвамы направѣтъ на туй създание, намѣрвамы че мѣжѣтъ е надаренъ съ гърды ѣкы за да противустои на насилието, а жената — съ гърды нѣжны, млѣконосны за храненіе на младенца; на мѣжа сѣ дадени рѣцѣ и мышцы жилавы за да употребява оръжіе и разны тежки оръдія, а на женѣтъ тънки и крѣхкы за да го поддържа, младенецъ, и да му пригодава, кога стане мѣжъ; гласѣтъ на мѣжа е грѣмеливъ, като трѣба що зове на бой, а на женѣтъ гласѣтъ е гѣвкавъ и сладкозвученъ, като на славей, за да го привожда въ длѣжността му. Якъ той и небоязливъ, а тя слаба и свѣдлива; остроуменъ той а купно и велепрѣдпріимчивъ; геніална тя и върховно съвършенство на най малкыѣ подробности. Той самодържецъ на тѣлата, стрѣлухъ и яростенъ, себелюбивъ и велемудренъ; господарка тя на душиѣтъ, кротка и милосерда и цѣломудренна въ смиренномудріето; съ еднѣ рѣчь което липсува на мѣжа дарено е на женѣтъ и наопаки; и какъвто е той въ голѣмѣтъ имперіѣ на обществото, такъвъ е и жената въ